

Warszawa, 14.08.2022 r.

Prof. dr hab. Bogusław Pacek
Instytut Bliskiego i Dalekiego Wschodu
Wydział Studiów Międzynarodowych
i Politycznych
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Ocena dorobku – osiągnięć naukowych, osiągnięć w zakresie pracy dydaktycznej i organizacyjnej, współpracy międzynarodowej i popularyzacji nauki dr Magdaleny Molendowskiej ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie – w postępowaniu habilitacyjnym.

Uwagi ogólne

Niniejsza recenzja została sporządzona w związku z uchwałą Rady Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych w Gdyni nr 34/2022 z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie Pani dr Magdaleny Molendowskiej.

Sylwetka Habilitantki

Pani dr Magdalena Molendowska ukończyła studia wyższe drugiego stopnia w 2005 r. uzyskując w ówczesnej Akademii Świętokrzyskiej im. Jana Kochanowskiego tytuł magistra informacji naukowej i bibliotekoznawstwa w zakresie dziennikarstwa z prasoznawstwem. Rok później, w tej samej uczelni, została magistrem politologii w zakresie studiów europejskich. Po ukończeniu studiów pracowała w Oddziale Informacji Naukowej w Bibliotece Uniwersytetu im. Jana Kochanowskiego w Kielcach na Wydziale Zarządzania i Administracji.

W 2009 r. uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o polityce. Praca doktorska Habilitantki została wyróżniona przez Radę Wydziału Zarządzania i Administracji w.w. uczelni.

Rok później Pani Magdalena Molendowska została zatrudniona na stanowisku adiunkta Wydziału Prawa i Nauk Społecznych w Instytucie Nauk o Bezpieczeństwie Uniwersytetu Jana Kochanowskiego, pozostając w tej uczelni do dnia dzisiejszego. W kolejnych latach Habilitantka była zatrudniana na ważnych stanowiskach w UJK w Kielcach oraz pełniła istotne funkcje z wyboru we władzach wydziału i uczelni. Były to następujące funkcje i stanowiska zajmowane w kolejnych latach:

2016 -2020 - prodziekan ds. ogólnych i finansowych Wydziału Prawa, Administracji i Zarządzania UJK,

2017 -2020 - p.o. dziekana w.w. wydziału,

2020 – do chwili obecnej - prodziekan ds. kształcenia Wydziału Prawa i Nauk Społecznych UJK.

2012 - do chwili obecnej - członek Rady Wydziału,

2020 – do chwili obecnej - członek Senatu UJK.

Pani dr Magdalena Molendowska ubiega się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego po raz drugi. Pierwszy wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego złożyła w dniu 27.12.2018 r. w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji. Uzyskała wówczas dwie recenzje pozytywne oraz jedną negatywną. W konsekwencji podczas głosowania komisji habilitacyjnej zapadł negatywny wynik, który następnie został utrzymany w głosowaniu Rady Naukowej PAN w Warszawie, która prowadziła postępowanie habilitacyjne. Po decyzji o negatywnym rozparzeniu wniosku habilitacyjnego postanowiła uzupełnić swój dorobek naukowy koncentrując uwagę badawczą na naukach o bezpieczeństwie.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Jako główne osiągnięcie naukowe, w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Habilitantka wskazała monografię pt. „Instytucjonalizacja bezpieczeństwa Unii Europejskiej w kontekście obecnych i przyszłych zagrożeń”, która została wydana, zgodnie z przepisami art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, przez wydawnictwo naukowe Uniwersytetu Jana Kochanowskiego.

Habilitantka, w podjętych badaniach, postawiła sobie za cel wzbogacenie wiedzy w naukach społecznych, w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie w podejmowanej problematyce.

Przedstawiona jako główne dzieło praca stanowi podsumowanie badań naukowych prowadzonych przez Habilitantkę od wielu lat. Pani dr Magdalena Molendowska konsekwentnie bada problematykę związaną z Unią Europejską a recenzowana monografia jest głównym dziełem obrazującym głębię jej dociekań naukowych. Monografia została poświęcona zagadnieniom struktur instytucjonalnych Unii Europejskiej funkcjonujących w obszarze bezpieczeństwa oraz problematyce udziału tych struktur w zapewnieniu bezpieczeństwa w Europie i świecie. Dotyczy ona wzajemnych zależności między wewnętrznymi wydarzeniami UE a globalnymi wyzwaniami w obszarze bezpieczeństwa. Jak słusznie twierdzi Autorka, rozwój struktury instytucjonalnej UE w obszarze bezpieczeństwa był uzależniony od wielu czynników, zarówno wewnętrznych – m.in. od wpływu przyjętych koncepcji integracyjnych, jak i zewnętrznych – m.in. od zmieniającego się środowiska bezpieczeństwa. Proces instytucjonalizacji Unii Europejskiej Habilitantka przedstawia jako stworzenie uporządkowanego i stabilnego systemu, który zapewnia trwałość i powtarzalność wykonywanych czynności. Instytucje rozumiane są przez Autorkę dzieła jako sformalizowane ciała, pracujące w oparciu o określone normy, procedury i zasady. Tworzone są z różnych powodów, w tym również w celu zapewnienia bezpieczeństwa. Habilitantka oceniła, że obecny system instytucjonalny UE w obszarze bezpieczeństwa jest bardzo rozbudowany. Analizując w tym kontekście skuteczność unijnych instytucji z zakresu bezpieczeństwa, Habilitantka zadała sobie pytanie: na ile ich skuteczność zależy od samej UE, a na ile jest ona zależna od państw członkowskich – ich prawodawstwa, woli współpracy, politycznych uwarunkowań wewnętrznych? Sytuacja problemowa przedstawiona w monografii, odnosząca się do poruszanego obszaru badań zdeterminowała cele oraz metody wykorzystane do rozwiązania zidentyfikowanych problemów badawczych, wpływając jednocześnie na chronologię działań i treść badań omówionych w prezentowanej pracy. Z dotychczasowej praktyki wynika, że zdecydowanie większe znaczenie dla Unii Europejskiej miał obszar bezpieczeństwa wewnętrznego – stanowi on największe wyzwanie stojące przed UE. W wymiarze zewnętrznym rola UE nie jest zbyt duża i przede wszystkim opiera się na współpracy z NATO. Uwzględniając treści przedstawione w sytuacji problemowej, Habilitantka przyjęła, że przedmiotem jej badań będą instytucje bezpieczeństwa UE, ich skuteczność oraz wystarczalność w kontekście pojawiających się nowych zagrożeń, w szczególności zagrożeń w cyberprzestrzeni. Kierując się założeniami postępowania badawczego oraz zidentyfikowaną

potrzebą badań, Habilitantka określiła cel badawczy: przedstawienie aktualnego stanu UE w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa w obszarze wewnętrznym i zewnętrznym, z uwzględnieniem przyszłych wyzwań. Na podstawie zarysowanej sytuacji problemowej oraz określonego celu, sformułowała główny problem badawczy, który przyjął postać następującego pytania: w jakim zakresie UE jest w stanie zapewnić bezpieczeństwo państwom członkowskim i ich obywatelom? Szczegółowe problemy badawcze przyjęły postać następujących pytań:

1. W jakich obszarach bezpieczeństwa UE jest w stanie skutecznie reagować?
2. Jaka rolę odgrywają nowe, zmieniające się uwarunkowania wewnętrzne i zewnętrzne w odniesieniu do bezpieczeństwa UE?
3. W jakim zakresie UE ma możliwość oddziaływania na wspólne decyzje w zakresie reagowania na incydenty związane z zagrożeniem bezpieczeństwa?
4. Czy UE jest przygotowana na zagrożenia nowej generacji wynikające z coraz szerszego wykorzystywania cyberprzestrzeni?

Przyjęta hipoteza opiera się na przypuszczeniu, że wypełniając założenia strategii bezpieczeństwa oraz reagując na ewolucję środowiska bezpieczeństwa międzynarodowego, UE będzie kontynuować aktywne zaangażowanie w utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa. Wielowymiarowość bezpieczeństwa, ale przede wszystkim ewolucja wyzwań w aspekcie ciągle zmieniającego się środowiska bezpieczeństwa, będzie wymagała od UE powołania nowych instytucji lub wyposażenia już istniejących w nowe kompetencje. Powołane dotąd do życia instytucje i agendy mogą wydawać się odpowiednie i kompetentne. Jednak w rzeczywistości ich efektywność oraz spójność działań, mających na celu wspólne realizowanie założeń z zakresu bezpieczeństwa niejednokrotnie mijają się z oczekiwaniami, a systemy i procedury funkcjonowania odbiegają od rozwiązań stosowanych w praktyce. W celu zweryfikowania zakresu instytucjonalnego UE w obszarze bezpieczeństwa Habilitantka zastosowała różne metody i techniki badawcze. Do najważniejszych należy zaliczyć: abstrahowanie, analizę, analogię, dedukcję, indukcję, metodę normatywną, porównanie, segmentację, syntezę, uogólnianie. Wykorzystane techniki badawcze obejmują też kwerendę biblioteczną, prasową i internetową publikacji oraz analizę treści. Habilitantka zaznacza, że literatura dotycząca głównego problemu badawczego jest dość bogata, zwłaszcza w odniesieniu do podstawowych instytucji bezpieczeństwa. Przewidywana użyteczność przedstawionych w pracy rozwiązań z jednej strony wynika bezpośrednio z rangi podejmowanych problemów i związanej z nimi potrzeby teorii oraz praktyki, z drugiej zaś strony jest realną wartością prezentowanych tez i postulatów.

Habilitantka wyszła z założenia, że obecny system instytucjonalny UE w obszarze bezpieczeństwa należy do najbardziej rozbudowanych wśród organizacji międzynarodowych. Wynika to, w opinii Habilitantki, w dużej mierze z zakresu zadań Unii oraz poziomu jej aspiracji.

Mam wątpliwości co do tego, czy działania UE w obszarze bezpieczeństwa mają charakter rzeczywiście w pełni systemowy, choć jest pewne, że taki powinien on być i czy zakres zadań przyjętych w UE w zakresie bezpieczeństwa jest rzeczywiście duży, ale podzielam pogląd, że instytucje Unii Europejskiej mają istotne zadania związane z niektórymi obszarami bezpieczeństwem i od ich skuteczności oraz rozwoju w tym zakresie i dalszej odpowiedniej instytucjonalizacji w dużym stopniu zależy bezpieczeństwo Europy i przeciwstawienie się występującym i przyszłym zagrożeniom.

Wysoko oceniam sam fakt podjęcia się badań nad problematyką instytucjonalizacji bezpieczeństwa Unii Europejskiej w kontekście obecnych i przyszłych zagrożeń, nie tylko ze względu na naukowe znaczenie tych zagadnień, ale głównie ze względu na duże znaczenie użyteczne tej naukowej inicjatywy. W dobie wzrostu zagrożeń w państwach Europy zarówno tych o charakterze wewnętrznym, jak i zewnętrznym, ogromnie istotne jest poszukiwanie rozwiązań i odpowiedzi na pytania dotyczące udziału Unii Europejskiej w zapewnieniu bezpieczeństwa teraz i w przyszłości.

Habilitantka przyjęła, że przedmiotem jej badań są instytucje bezpieczeństwa UE, ich skuteczność oraz wystarczalność w kontekście pojawiających się nowych zagrożeń, szczególnie zagrożeń w cyberprzestrzeni. Nie wskazała jednak, dlaczego zagrożenia w cyberprzestrzeni zostały potraktowane priorytetowo.

Habilitantka, w mojej ocenie, prawidłowo sformułowała główny i szczegółowe problemy badawcze.

Przyjęty cel badań, sformułowany prawidłowo, zakłada przedstawienie aktualnego stanu UE w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa. Co ważne - z uwzględnieniem przyszłych wyzwań.

Główny i szczegółowe problemy badawcze nie budzą moich wątpliwości; również hipoteza, choć w znacznej części stanowi przypuszczenie dość oczywiste, to jednak stwierdzenie, że sytuacja w bezpieczeństwie będzie wymagała od UE powołania nowych instytucji lub wyposażania instytucji już istniejących w nowe kompetencje jest założeniem wartym weryfikacji.

Metody i techniki badawcze, przyjęte przez Habilitantkę są wystarczające i dobrane adekwatnie do potrzeb badawczych wynikających z ustalonego celu badań, problemów badawczych i potrzeb w zakresie weryfikacji hipotezy.

Autorka monografii właściwie wykorzystwała bogatą literaturę przedmiotu zarówno polską, jak i obcojęzyczną.

Rozdział pierwszy stanowi próbę scharakteryzowania wpływu szeroko rozumianej zmiany na europejskie środowisko bezpieczeństwa. Stanowi on dobrą podstawę do dalszych rozważań. Habilitantka poprawnie zaprezentowała zmiany w kreowaniu europejskiego środowiska bezpieczeństwa koncentrując się na najważniejszych, kształtujących go elementach. Wybrała zmiany istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa:

- 1) rozwój oraz wykorzystanie nowych technologii;
- 2) starzenie się społeczeństw;
- 3) zmiany migracyjne;
- 4) zmiany klimatyczne.

Ponadto w rozdziale pierwszym dokonała analizy roli i znaczenia UE w zapewnieniu bezpieczeństwa w obliczu nowych, stale ewoluujących wyzwań i zagrożeń.

Można dyskutować, czy tylko zmiany demograficzne, migracja, zmiany klimatyczne i nowe technologie, tak jak przyjęła to Habilitantka, należy zaliczyć do istotnych - wpływających na środowisko bezpieczeństwa, ale przyznaję, że ta część pracy została opracowana poprawnie, na dobrym poziomie.

W rozdziale pierwszym Habilitantka przedstawiła główne współczesne zagrożenia bezpieczeństwa UE zaliczając do nich terroryzm, migrację, przestępczość zorganizowaną i zagrożenia w cyberprzestrzeni. Nie kwestionuję takiego podejścia, Habilitantka prowadząc badania nie mogła przewidzieć, że wkrótce zagrożenia wojenne i brak stabilizacji energetycznej zdominują Europę.

Rozdział drugi przedstawia problematykę bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej. Został opracowany przede wszystkim na podstawie wyników analizy materiałów źródłowych (raportów, sprawozdań) oraz aktów prawnych, na mocy których powołane zostały najważniejsze instytucje oraz agencje, które zajmują się szeroko rozumianym bezpieczeństwem wewnętrznym UE. Habilitantka prezentuje w nim aspekty historyczne, przestrzeń, w której UE wpływa na bezpieczeństwo wewnętrzne, podstawy prawne umożliwiające Unii działalność na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego, europejską strategię bezpieczeństwa wewnętrznego oraz,

co najbardziej istotne, instytucje bezpieczeństwa wewnętrznego i agencje UE zajmujące się bezpieczeństwem wewnętrznym.

Ta część pracy zasługuje na pozytywne podkreślenie. Zarówno w.w. instytucje, jak i agencje zostały opisane bardzo rzetelnie, Habilitantka przybliżyła ich zadania, ocenia możliwości, sukcesy, skuteczność. Trafnie odpowiada na pytania zmierzające do rozwiązania problemów badawczych.

Rozdział trzeci prezentuje problematykę bezpieczeństwa zewnętrznego Unii Europejskiej. Podobnie jak w poprzednim rozdziale Habilitantka opisuje aspekty historyczne, drogę od wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa do unii obronnej. Prezentuje instytucje i jednostki bezpieczeństwa zewnętrznego. Jednak tutaj, w odróżnieniu od rozdziału dotyczącego bezpieczeństwa wewnętrznego, widać znacznie mniej wnikliwe podejście Habilitantki do tematu. Zabrakło szerszego opisu Sztabu Wojskowego oraz podstawowych jednostek funkcjonujących w ramach UE, jakimi są Grupy Bojowe UE, Europejskie Siły Żandarmerii (od 2006 r.) i Eurokorpus. Nie są to typowe instytucje Unii Europejskiej, ale jako istotne podmioty unijnego bezpieczeństwa zewnętrznego, w mojej ocenie, winny być w monografii zaprezentowane, wraz z możliwościami ich doskonalenia, lub powołania nowych podmiotów w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę cele pracy, przyjęte problemy badawcze i hipotezę oceniam, że Habilitantka w rozdziale trzecim, pomijając w badaniach istotne podmioty bezpieczeństwa zewnętrznego UE, popełniła błąd nie dając sobie szansy na bardziej wnikliwe rozwiązanie problemów badawczych i weryfikację hipotezy. Pzecież już od kilku lat trwają prace koncepcyjne, które zmierzają do stworzenia poprzez instytucjonalizację (jej doskonalenie) lepszych zdolności do zapewnienia bezpieczeństwa zewnętrznego UE.

Jednak, niezależnie od tego mankamentu, rozdział trzeci oceniam pozytywnie. Zawiera on najważniejsze treści, które winny się tu znaleźć.

Rozdział czwarty „Bezpieczeństwo Unii Europejskiej – zagrożenia i wyzwania przyszłości” zapowiada prezentację czekających na UE wyzwań oraz zagrożeń, lecz jego głębsza analiza wskazuje, że Habilitantka wróciła w nim do poruszanej już w rozdziale pierwszym problematyki środowiska bezpieczeństwa UE. Do rozdziału tego Habilitantka włączyła podrozdział dotyczący wyzwań w obszarze bezpieczeństwa UE, lecz faktycznie opisuje on bardziej trendy, które będą kształtować rozwój misji i operacji WPBiO niż wyzwania.

Trzeba natomiast przyznać, że bardzo dobrze wskazują zarówno na wyzwania, jak i możliwe przyszłe zagrożenia podrozdziały dotyczące cyberprzestrzeni i jej znaczenia dla bezpieczeństwa przyszłości oraz skuteczności UE w walce z cyberprzestępczością. W rozdziale tym Autorka przyjęła tezę, że w przyszłości głównym zagrożeniem będą ataki w cyberprzestrzeni oraz wykorzystywanie nowych technologii

W tej ważnej części monografii Habilitantka zawarła rozwiązanie dla części problemów badawczych. Istotną część pracy stanowi tu podrozdział dotyczący agencji ds. zwalczania cyberprzestępczości i ich skuteczności.

Przedstawiona monografia została przygotowana na podstawie rzetelnie przeprowadzonych badań naukowych. Potwierdza dużą dojrzałość i samodzielność naukową Habilitantki, dobre opanowanie warsztatu metodologicznego. Przekonuje do posiadania głębokiej wiedzy w zakresie podejmowanej problematyki. Jej **monografia stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki o bezpieczeństwie.**

Ocena dorobku naukowego poza wskazanym osiągnięciem

Habilitantka posiada znaczny dorobek naukowy uzyskany po otrzymaniu stopnia doktora. Liczba zebranych punktów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wynosi 1119,8, Impact Factor – 2,73. Habilitantka, poza wskazanym głównym dziełem, opublikowała po uzyskaniu stopnia doktora trzy samodzielnie opracowane monografie, z czego jedna z obszaru nauki o bezpieczeństwie i dwie nauki o polityce. Ponadto jest jednym z kilku autorów opublikowanych pięciu monografii, z których cztery należy zaliczyć do obszaru osiągnięć naukowych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

W ocenianym okresie Habilitantka opublikowała dwadzieścia dwa rozdziały w monografiach naukowych pod redakcją różnych autorów, w tym także Habilitantki. Dziesięć z tych rozdziałów mieści się w obszarze nauki o bezpieczeństwie, pozostałe w naukach o polityce. W dorobku Habilitantki znajduje się także osiem artykułów naukowych, z czego pięć z obszaru nauki o bezpieczeństwie. Aż siedem z tych artykułów powstało na podstawie badań w głównym obszarze naukowym, którym konsekwentnie zajmuje się Habilitantka czyli problematyce dotyczącej Unii Europejskiej. Podsumowując dorobek Pani dr Magdaleny Molendowskiej należy stwierdzić, że opublikowała ona łącznie czterdzieści prac: trzy monografie autorskie i pięć współautorskich, cztery monografie pod redakcją, osiem artykułów w czasopiśmie naukowych, dwadzieścia dwa artykuły w monografiach pod redakcją.

Początki jej działalności naukowej koncentrowały się głównie na procesie integracji europejskiej oraz Unii Europejskiej. Zajmowała się w szczególności aspektami odnoszącymi się do struktury UE, procesu jej zarządzania oraz obszarów kompetencji. Z czasem, jej głównym polem badawczym stał się obszar bezpieczeństwa europejskiego znajdujący się w obrębie dawniejszego filaru II i III UE. Opublikowane prace dotyczą czterech głównych obszarów naukowo-badawczych:

- 1) Geneza integracji europejskiej oraz struktura i funkcjonowanie UE, ze szczególnym uwzględnieniem konkretnych decydentów mających wpływ na decyzje podejmowane przez UE.
- 2) Bezpieczeństwo UE w kontekście instytucjonalnym, z podziałem na różne obszary.
- 3) Zarządzanie kryzysowe na poziomie europejskim.
- 4) Wybrane organizacje międzynarodowe wspierające UE w walce z pojawiającymi się zagrożeniami.

Oceniając całokształt dorobku Habilitantki należy uznać, że wykazywała ona największe zainteresowanie zagadnieniami z zakresu bezpieczeństwa Unii Europejskiej. Obejmuje ono zarówno bezpieczeństwo UE w kontekście instytucjonalnym, jak i z podziałem na różne jego obszary. Prowadziła (wraz z zespołem badawczym) badania dotyczące obszaru bezpieczeństwa UE. W szczególności koncentrowała się na ustaleniu: jak bezpieczeństwo zewnętrzne i wewnętrzne postrzegane jest przez główne nurty polityczne mające swoją reprezentację w Parlamencie Europejskim. W wyniku wspólnej pracy ekspertów zajmujących się nurtem chadeckim, socjaldemokratycznym i liberalnym, opublikowała monografię nt. polityki bezpieczeństwa w programach i działaniach głównych nurtów politycznych Unii Europejskiej. Pokazała politykę bezpieczeństwa europejskiego realizowaną przez chrześcijańskich demokratów. Przedstawiła genezę działań chadeków w tym zakresie począwszy od Europejskiej Wspólnoty Obronnej po czasy współczesne. Prowadząc badania w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego UE koncentrowała się przede wszystkim na kwestiach bezpieczeństwa ekonomiczno-społecznego. Wiele uwagi badawczej poświęciła również zagadnieniom cyberbezpieczeństwa, w tym dotyczącym tematyki z zakresu sztucznej inteligencji. Z jej znacznym udziałem zostały przygotowane dwie monografie pod redakcją : *Bezpieczeństwo w cyberprzestrzeni – wybrane zagadnienia*, red. M. Molendowska, R. Miernik, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2020 oraz *Human security – wybrane zagadnienia*, red. M. Molendowska, R. Miernik, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2021. Oprócz tego Habilitantka przygotowała dwa artykuły odnoszące się do wspomnianej tematyki. Jeden z nich

dotyczy wybranych problemów z zakresu bezpieczeństwa w sieci . Pokazuje on wpływ zmian cywilizacyjnych, technologicznych oraz epidemicznych na poziom bezpieczeństwa W drugim artykule z tego zakresu tematycznego Autorka skupiła się na sztucznej inteligencji i jej wpływie na bezpieczeństwo. Odniosła się do podstaw prawnych oraz instytucjonalnych, które w tym zakresie stworzyła Unia Europejska. W artykule przedstawiła zarówno zagrożenia, jak i korzyści wynikające z używania sztucznej inteligencji Pierwsza publikacja Habilitantki z zakresu zarządzania bezpieczeństwem dotyczyła systemu zarządzania kryzysowego Unii Europejskiej. (M. Molendowska, P. Górski, R. Kołodziejczyk, M. Ostrowska, *System zarządzania kryzysowego w Polsce w kontekście członkostwa w Unii Europejskiej*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2019). Powstała ona w ramach współpracy z innymi naukowcami, którzy badają obszar zarządzania kryzysowego z poziomu krajowego. Trzymając się konsekwentnie podjętej tematyki z zakresu zarządzania kryzysowego, kolejna jej publikacja dotyczyła także infrastruktury krytycznej. (M. Molendowska, M. Ostrowska, P. Górski, *Infrastruktura krytyczna jako element bezpieczeństwa – wymiar europejski i krajowy*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2021). Została ona przygotowana we współpracy z tym samym zespołem badawczym. Część badawcza Habilitantki dotyczyła europejskiej infrastruktury krytycznej, która oznacza infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną w państwach członkowskich, której zakłócenie lub zniszczenie miałoby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Ostatnia publikacja z zakresu zarządzania kryzysowego dotyczy logistyki zarządzania kryzysowego. (M. Molendowska, P. Górski, P. Zalewski, M. Ostrowska, *Logistyka bezpieczeństwa. Wybrane zagadnienia*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2021). Przygotowując tę publikację, Habilitantka skoncentrowała się na badaniu systemów wsparcia logistycznego oraz wykorzystywaniu nowych technologii w działaniach z zakresu zarządzania kryzysowego.

Czwarty obszar badawczy, którym zajmowała się Habilitantka, dotyczy międzynarodowych instytucji bezpieczeństwa. Autorka wybrała NATO oraz OBWE, jako organizacje międzynarodowe, które wspierają UE w walce z pojawiającymi się zagrożeniami. Efekty tych badań są istotne: M. Molendowska, *NATO a UE – strategiczne interesy i obszary współpracy*, [w:] *Security of the Republic of Poland in National and International Dimensions. Poland's 20 years in the NATO Security of the Future*, red. A. Soboń, A. Mróz-Jagiełło, A. Zagórska, Akademia Sztuki Wojennej, Warszawa 2019, s. 235-253, M. Molendowska, *Przyszłość NATO w otoczeniu zmieniającego się środowiska bezpieczeństwa*, [w:] *Bezpieczeństwo Polski w XX i XXI wieku*, red. A. Zazuń, J. Zuziak, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Długosza w Częstochowie, Częstochowa 2020, s. 201- 219.,

M. Molendowska, *OBWE w systemie bezpieczeństwa europejskiego*, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach, Kielce 2017, s. 217. , M. Molendowska, *Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie w walce z terroryzmem międzynarodowym*, [w:] *Bezpieczeństwo regionalne: Węzłowe problemy i procesy*, red. P. Bajor, Wydawnictwo Księgarnia Akademicka, Kraków 2020, s. 121-139.

W dobie pandemii COVID-19, przedmiotem zainteresowania Pani dr Magdaleny Molendowskiej stały się również działania organizacji międzynarodowych w walce z pandemią i tym samym ocena ich skuteczności w zapewnieniu bezpieczeństwa społecznego. Do analizy wybrała dwie bardzo ważne organizacje, jedna, której kompetencje wynikające z zapisów traktatowych nie dotyczą bezpośrednio zdrowia – Unia Europejska oraz druga, która została powołana, aby promować, zapewniać i chronić zdrowie – Światowa Organizacja Zdrowia (WHO, World Health Organization).

Ostatnie rozważania Habilitantki koncentrują się wokół skuteczności międzynarodowego systemu bezpieczeństwa.

Habilitantka po uzyskaniu stopnia naukowego doktora brała udział w dwudziestu czterech konferencjach naukowych, wygłaszając publikowane później referaty.

Była członkinią dwóch polskich towarzystw naukowych i Międzynarodowego Towarzystwa Nauk Politycznych. Odbyła dwa staże naukowe, z czego jeden jako visiting profesor w zakresie studiów o bezpieczeństwie w Cyprus Science University. Brała też udział jako wykładowczyni w Programie Erasmus + Teaching Mobility w Uniwersytecie Mateja Bela na Słowacji. Jest członkiem dwóch zespołów redakcyjnych międzynarodowych czasopism naukowych.

Aktywność dydaktyczna i organizacyjna

Habilitantka od początku swojej kariery naukowej jest związana z Uniwersytetem w Kielcach. Od 2016 roku do chwili obecnej pełni funkcję prodziekana na Wydziale Prawa i Nauk Społecznych UJK. Od lipca 2017 roku do stycznia 2018 pełniła obowiązki dziekana tego wydziału. Jest Przewodniczącą Wydziałowej Komisji ds. Kształcenia.

Z przebiegu działalności w UJK jednoznacznie wynika, że Habilitantka jest osobą niezwykle zaangażowaną w działalność dydaktyczną i organizacyjną uczelni. Zajmowała się przygotowaniem programów studiów, uruchamianiem nowych kierunków. Była opiekunką kolejnych roczników studenckich, organizowała promocję działalności dydaktycznej Wydziału.

Była promotorką 45 prac licencjackich i magisterskich, recenzentką 100 prac dyplomowych. Była też promotorką pomocniczą przy przygotowaniu jednej pracy doktorskiej.

Dwukrotnie była członkiem Senatu UJK. Od 2012 r. jest członkiem Rady Wydziału Prawa i Nauk Społecznych UJK. Pełniła szereg funkcji w uczelni potwierdzając swoje zaangażowanie w działalność dydaktyczną i organizacyjną.

Podsumowanie opinii – konkluzja

Biorąc pod uwagę wszystkie ustalenia stwierdzam, że Habilitantka spełnia wymagania przewidziane w Ustawie dla osób ubiegających się o stopień doktora habilitowanego w naukach społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Jej osiągnięcia naukowe zarówno monografia wskazana jako główne dzieło, jak i wcześniejsze osiągnięcia naukowe stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki o bezpieczeństwie, Habilitantka wykazała się bardzo dużą, istotną aktywnością naukową.

Osiągnięcia Habilitantki odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r z późn. zm.).

Badaczka w swoich artykułach i monografiach podejmuje tematy istotne z punktu widzenia społecznego, jej rozważania są oparte na rzetelnej wiedzy, która jest na bieżąco aktualizowana.

Wnoszę o dopuszczenie Pani Magdaleny Molendowskiej do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego, w pełni popieram wnioski o nadanie Jej stopnia naukowego doktora habilitowanego.

